

Jézus győz.

Husvétí.

Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint . . . De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal . . . És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben Krisztus Jézusban. (Efezus : 2, 1-2, 4-6.)

Mi a husvét? Feltámadás, feleli a biblia. Jézus feltámadása a halálból. És ez azt jelenti: él az Isten, megbocsáttattak a bűnök, üres a sír, legyőzetett a halál, egyszóval Jézus győzött. De vajjon feleletek-e ezek? Feleletek-e, miket meg lehet érteni, s amelyekkel előre juthatunk? Világosak, érthetők-e ezek a szavak? Nem sötét és nehezen érthető szavak-e, egyik éppen úgy, mint a másik, melyek csak új rejtélyt jelentenek? Nincsen-e elég kérdésünk és életrejtélyünk, melyek naponként gyötörnek, s most a régiekhez még ezeket az újabb és nehezebb kérdéseket is állítsuk fel? Az élet súlyos és sötét, olyan kevés benne a fény és éppen azért jövünk a templomba, hogy több fényre találjunk, nem pedig azért, hogy ami kevés van, azt is elsötétítsük és elraboltassuk magunktól.

Talán kétségek között élünk. Nem értjük sem az életet, sem magunkat. Félünk az élettől. Annyi sötét árnyék van körülöttünk, nem találjuk az utat. Van-e egyáltalán út? Van-e az életnek értelme? S jön a husvét és hirdeti: él az Isten, van Isten, győz az Isten! Igen, éppen ez a kérdés, feleled te. Éppen azt nem értem, éppen ezen nem segít át a biblia és a papok állítása. Akkor lesz nagy a sötétség, ha gondolkozol felette. Akkor éget igazán a kérdés, mint frissen kapott seb, mikor törprenszt felette. Él az Isten? — igen, élne ha érthetném, megfoghatnám, ha beszélne hozzám!

Te talán nem tépelődsz. A te eseted más. Tevékeny, törekvő, haladó ember vagy. De szenvedsz te is hibáid és gyengeségeid miatt, s minden törekvésed mellett sem szabadúlhatsz ezektől. Talán régóta szenvedsz vétkeid rabságában, senki sem tudja miért és hogyan, de ismét visszaesel régi, titkos bűneidbe és önmagad előtt szégyenkezel. Talán mások is tudják, észreveszik ezt rajtad. Úgy érzed, mintha féreg rázna életed gyökerén és mindegyre megörli e gyökér hajtását. Nem tudod, hogyan végezhtenél vele. Lényed jobbik része, az alacsonyabnak fogságában szenved, utálod, de mégis elválaszthatatlan tőled. Nyomorúlt ember, kicsoda szabadít meg a halál testéből? És most jön a husvét és azt mondja: bűneid megbocsáttattak, bilincseid feloldattak! Ha Isten velünk, kicsoda lehet ellenünk! — Milyen csodálatos dolog volna, ha így volna, de éppen az az én szenvedésem és gyötrelmem, hogy semmit sem érzek ebből. Számptalan leverettetésem között, miket el kell szenvednem, nem tör elő lelkemből ez az örömjongás. Ha szabadságról beszélnek, még jobban érzem fogságom bilincseit és ketrecét.

Végül: meg kell halnunk. Elérkezik mindannyiunk számára az a kimondhatatlanul sötét pillanat, amikor vége mindennek, a világ elenyészik, s búcsút kell vennünk az élet valóságaitól. Hova megyünk akkor? Mi marad még hátra? Erre a kérdésre magunktól nem tudunk felelni. Emberi gondolkozásunknak és életünknek a halál csakugyan az utolsó szava. Egy sírdomb, néhány illatos virág, ez ami megmarad. Oh, milyen rejtélyes az élet, ha a végén a halál van. És a husvét ismét hirdeti: legyőzetett a halál, üres a sír. S ez a szó talán az összes között a legelképesztőbb, leghihetetlenebb. Ki érti azt, hogy ott van az igazi kezdet, ahol mindennek vége? Szeretnők azt mondani: óh, hadd abba e komor beszédet, mi már megbékéltünk a meghalás félelmes rejtélyével s csak újra téped a régi sebeket, ha erről beszélsz!

A husvét mindent egybefoglalva hirdeti: Jézus győzött! Jézus — hát nem a legnagyobb szegénységben született, nem az elhagyatottság kiáltásával halt meg, nem a bűn terhe alatt tört össze, nem a leginkább megalázott, sorstól vert, szenvedéstől megterhelt ember a názáreti Jézus? — És ő a győző?

A feltámadás igéje ismét az a súlyos, sötét, csaknem elviselhetetlen szó füleinknek. Pedig nem súlyos és nem sötét; csak erőteljes, világos, egész dolgot mond. Azt mondja, hogy